

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 3/2011-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. mája 2011 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti spoločnosti D., s. r. o., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. A. K. V., R., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti D., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Topoľčany p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Spoločnosti D., s. r. o., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Topoľčany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Topoľčany j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia spoločnosti D., s. r. o., v sume 303,31 € (slovom tristotri eur a tridsaťjeden centov) na účet jej advokátky JUDr. A. K. V., R., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 3/2011-8 z 18. januára 2011 prijal na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti D., s. r. o., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. A. K. V., R., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006.

Sťažovateľka uviedla, že predmetné konanie nie je dosiaľ právoplatne ukončené, a preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť

jej primerané finančné zadostučinenie v sume 4 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 786,12 €.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr. 279/2011 z 24. marca 2011 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, v ktorom okrem iného uviedla:

„Na základe návrhu navrhovateľa D., s. r. o. proti odporcovi S. S. M. na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie istiny 500.000,- Sk s príslušenstvom doručeným okresnému súdu 26. 9. 2005 a vedeným pod sp. zn. 15 Rob 1105/05 vyšší súdny úradník dňa 23. 11. 2005 vydal platobný rozkaz sp. zn. 15 Rob/1105/2005, proti ktorému odporca... podal dňa 25. 1. 2006 odpor. Spis bol dňa 25. 1. 2006 prevedený do oddelenia obchodného pod sp. zn. 11 Cb/20/2006 a bol pridelený na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. A. B.

Dňa 14. 3. 2006 bol sudkyňou určený termín pojednávania na 9. 5. 2006.

Dňa 26. 4. 2006 doručila právna zástupkyňa navrhovateľa JUDr. A. H. žiadosť o odročenie pojednávania pre kolíziu v právnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 3 T 163/04, preto bolo súdne pojednávanie odročené na 15. 6. 2006.

Dňa 9. 5. 2006 bolo navrhovateľom doručené súdu čiastočné späťvzatie návrhu v sume 200.000,- Sk, ktorú odporca zaplatil.

Dňa 15. 6. 2006 bolo vykonané súdne pojednávanie, na ktorom bola pripustená zmena návrhu a po vykonaní dokazovania bolo pojednávanie odročené za účelom výsluchu ďalších svedkov na deň 5. 10. 2006.

Dňa 13. 9. 2006 doručila právna zástupkyňa navrhovateľa žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu školenia..., preto bol zmenený termín pojednávania na 16. 11. 2006. Zároveň sa nepodarilo doručiť zásielku svedkovi...

Dňa 13. 11. 2006 požiadal právny zástupca odporcu o odročenie pojednávania pre PN odporcu od 18. 10. 2006, preto bolo súdne pojednávanie odročené dňa 16. 11. 2006 ako aj pre nedoručenie zásielky navrhnutému svedkovi na 16. 1. 2007.

Pojednávanie dňa 16. 1. 2007 bolo vykonané a boli vypočutí traja svedkovia s tým, že pojednávanie bolo odročené za účelom vyžiadania správy zo spoločnosti S. a listinných dôkazov, ktoré boli doručené súdu dňa 17. 1. 2007 a 23. 3. 2007.

Dňa 26. 3. 2007 bol určený termín pojednávania na 24. 4. 2007, ktoré bolo riadne vykonané a odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania...

Súd dňa 24. 5. 2007 uznesením pod č. k. 11 Cb 20/06-105 ustanovil znalca... Znalecký posudok predložil znalec súdu dňa 22. 8. 2007 a dňa 27. 8. 2007 bol odoslaný zástupcom účastníkov na vyjadrenie v lehote 15 dní. Uznesením súdu zo dňa 21. 9. 2007 bolo znalcovi priznané znalečné.

Dňa 24. 9. 2007 sa vyjadril k znaleckému posudku zástupca odporcu a dňa 18. 10. 2007 právna zástupkyňa navrhovateľa.

Dňa 31. 10. 2007 boli zaslané námietky odporcu k znaleckému posudku znalcovi, ktorý sa k nim vyjadril 23. 11. 2007.

Dňa 4. 1. 2008 bol určený termín pojednávania na deň 24. 1. 2008.

Dňa 7. 1. 2008 zaslal právny zástupca odporcu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že v dňoch 24. 1. 2008 do 25. 1. 2008 bude na pracovnej ceste v Rakúsku..., preto dňa 9. 1. 2008 bol zmenený termín pojednávania na 31. 1. 2008.

Dňa 31. 1. 2008 požiadal právny zástupca odporcu o odročenie pojednávania pre PN odporcu, preto bolo súdne pojednávanie dňa 31. 1. 2008 odročené...

Na pojednávaní dňa 11. 3. 2008 obe strany žiadali pojednávanie odročiť za účelom uzavretia dohody. Súd odročil pojednávanie na deň 4. 4. 2008.

Dňa 27. 3. 2008 bolo oznámené súdu, že k dohode nedošlo, preto dňa 4. 4. 2008 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol odporca zaviazaný na zaplatenie sumy 300.000,- Sk s prísl. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca 16. 5. 2008...

Uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob/118/2008-222 zo dňa 23. 9. 2008 odvolací súd rozsudok okresného súdu č. k. 11 Cb/20/2006-195 zo dňa 4. 4. 2008 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesenie bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 25. 11. 2008.

Uznesením okresného súdu zo dňa 13. 1. 2009 bol ustanovený na znalecké dokazovanie Ú., ktorý požiadal dňa 4. 5. 2009 o predĺženie termínu na vypracovanie znaleckého posudku do 15. 7. 2009. Dňa 10. 8. 2009 požiadala znalecká organizácia o predĺženie termínu z dôvodu požiaru v spoločnosti S. B., kde sa nachádzalo dielo a zároveň bol požiadaný súd o súčinnosť – vyžiadanie podkladov pre znalecké dokazovanie od spoločnosti S. Dňa 1. 10. 2009 boli podklady doručené a 5. 10. 2009 odoslané znaleckej

organizácii. Dňa 11. 12. 2009 bol doručený súdu znalecký posudok. Dňa 31. 12. 2009 bolo priznané znalečné a 4. 1. 2010 bol predložený znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom.

Navrhovateľ sa vyjadril 25. 1. 2010, odporca žiadal o predĺženie lehoty do 5. 2. 2010.

Dňa 10. 2. 2010 bol určený termín pojednávania na deň 11. 3. 2010.

Právny zástupca odporcu dňa 1. 3. 2010 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu vypracovania odborného vyjadrenia k znaleckému posudku, ktoré zabezpečí odporca. Dňa 2. 3. 2010 právny zástupca odporcu zaslal súdu na deň 11. 3. 2010 ospravedlnenie z dôvodu pracovnej cesty v Českej republike, pričom dňa 10. 3. 2010 podal návrh na vylúčenie sudcu pre zaujatosť.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Ncb/5/2010-321 zo dňa 25. 3. 2010 rozhodol, že sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci.

Dňa 18. 6. 2010 bol určený termín pojednávania na deň 8. 7. 2010, pričom dňa 28. 6. 2010 sa ospravedlnil právny zástupca odporcu a predložil zmluvu o obstaraní zájazdu do zahraničia.

Ďalší termín pojednávania bol určený na deň 7. 9. 2010, na ktorý sa nedostavil právny zástupca odporcu z dôvodu PN od 3. 9. 2010, ktorú predložil súdu, preto bolo súdne pojednávanie odročené na 28. 10. 2010.

Dňa 16. 9. 2010 právna zástupkyňa navrhovateľa doručila predsedníčke Okresného súdu Topoľčany žiadosť o prejednanie veci bez zbytočných prietahov..., ktorá bola vyhodnotená ako opodstatnená...

Dňa 26. 10. 2010 právny zástupca odporcu žiadal pojednávanie určené na deň 28. 10. 2010 odročiť pre námietku zaujatosti sudcu predloženú 26. 10. 2010..., preto pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o námietke zaujatosti. Dňa 5. 11. 2010 bol doručený súdu dodatok k námietke zaujatosti sudcu právnym zástupcom odporcu.

Krajský súd v Nitre listom doručeným okresnému súdu dňa 7. 12. 2010 konštatoval, že námietka zaujatosti sudcu sa týka okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní (§ 14 ods. 3 OSP), pričom podľa § 15a ods. 5 OSP na takúto námietku zaujatosti súd neprihliada. Námietka nebola uplatnená v zákonnej lehote.

Dňa 19. 1. 2011 požiadal odporca o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 20. 1. 2011 o 10.00 hod. z pracovných dôvodov a právny zástupca odporcu požiadal o odročenie pojednávania z naliehavých osobných dôvodov.

Pojednávanie bolo odročené na deň 17. 2. 2011, kedy bolo vo veci meritórne rozhodnuté aj bez účasti odporcu a jeho zástupcu...

Dňa 22. 3. 2011 podal odporca proti rozsudku odvolanie...

Po právnej stránke máme za to, že ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a ktorá nie je právne zložitá. Čo sa týka správania sa účastníkov konania z obsahu spisu je evidentné, že právny zástupca odporcu zásadným spôsobom prispel k dĺžke konania. Žiadal o zmenu termínov pojednávanií nie vždy z dôležitých dôvodov. Toto všetko sa tiež negatívne prejavilo na celkovej dĺžke konania, ktorá by nemala ísť na ťarchu všeobecného súdu. Pokiaľ by právny zástupca odporcu nerobil obštrukcie, vec mohla byť v primeranej lehote rozhodnutá...

Je nepochybné, že predmetný spis sa nachádzal viackrát na Krajskom súde v Nitre, ktorý rozhodoval o odvolaní a o námietkach zaujatosti podávaných právnym zástupcom odporcu, ďalej bol k dispozícii dvakrát znalcom na vypracovanie znaleckých posudkov.“

V podstate rovnaké skutočnosti, čo sa týka procesných úkonov, zistil z obsahu spisu okresného súdu aj ústavný súd s tým, že Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní odporcu dosiaľ nerozhodol.

Predsedička okresného súdu v podaní z 24. marca 2011 a právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní z 12. apríla 2011 uviedli, že netrávajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prierahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je návrh sťažovateľky na zaplatenie sumy 16 596,96 € s príslušenstvom proti odporcovi „z titulu nezaplatenej časti ceny diela v zmysle písomnej zmluvy o dielo“. Ústavný súd konštatuje, že posudzovaná vec nie je právne zložitá a tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov s rozsiahlou judikatúrou, čo napokon potvrdil vo svojom vyjadrení aj okresný súd. Aj keď v priebehu konania bolo potrebné vypočúť viacerých svedkov, vyžiadať listinné dôkazy a vykonať znalecké dokazovanie, ústavný súd je tohto názoru, že žiadna skutková zložitosť veci nemôže ospravedlniť doterajšiu dĺžku posudzovaného konania pred okresným súdom.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní ústavného súdu o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prierahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zo spisu okresného súdu ústavný súd nezistil také okolnosti, na základe ktorých

by bolo možné konštatovať, že sťažovateľka významnou mierou prispela k predĺženiu predmetného konania. Aj keď právna zástupkyňa sťažovateľky v roku 2006 dvakrát požiadala o odročenie pojednávania, čomu okresný súd vyhovel a ďalšie termíny určil s približne mesačným odstupom, tieto skutočnosti nemohli výraznejšie ovplyvniť predĺženie posudzovaného konania. Okresný súd vo svojom vyjadrení taktiež nepoukázal na to, že by správanie sťažovateľky ovplyvnilo doterajšiu dĺžku konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Pri hodnotení doterajšieho postupu okresného súdu ústavný súd poukazuje na to, že v napádanom konaní, ktoré trvá od roku 2005 (teda viac ako päť a pol roka), sa medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu nevyskytli obdobia nečinnosti dlhšie ako štyri mesiace, ktoré by stáli za osobitnú zmienku, avšak okresnému súdu možno vytknúť najmä to, že počas celého doterajšieho konania konal neefektívne a nesústredene, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu tohto konania. Ústavný súd neakceptoval obranu okresného súdu, že vec sa viackrát nachádzala na krajskom súde, pretože, ako vyplýva z prehľadu úkonov, tento o odporcom vznesených námietkach zaujatosti nerozhodoval dlhšie ako dva týždne, resp. dva mesiace od ich predloženia, a o odporcom podanom opravnom prostriedku rozhodol za tri mesiace od jeho predloženia. Naopak, o neefektívnom postupe okresného súdu svedčí predovšetkým to, že jeho meritórne rozhodnutie zo 4. apríla 2008 bolo krajským súdom zrušené z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu veci. Druhé meritórne rozhodnutie okresného súdu, ktoré bolo rozhodnuté na pojednávaní konanom 17. februára 2011, pre odvolanie odporcu proti nemu dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Za neefektívny postup okresného súdu možno považovať aj to, že väčšinu pojednávania odročoval na základe žiadostí, resp. ospravedlnení právneho zástupcu odporcu (z dôvodu zahraničnej služobnej cesty, dovolenky v zahraničí, resp. pre „*naliehavé osobné dôvody*“), ktoré však nemožno považovať za dôležité dôvody v zmysle § 119 ods. 1 OSP, pričom na zamedzenie takéhoto správania neprijal žiadne poriadkové opatrenie (poriadková pokuta), ktoré mu poskytuje § 53 OSP. Taktiež odročenie pojednávania na základe žiadosti právnej

zástupkyne sťažovateľky z dôvodu školenia nemožno považovať za dôležitý dôvod v zmysle § 119 ods. 1 OSP. Preto, ak okresný súd tvrdil, že „*Pokiaľ by právny zástupca odporcu nerobil obštrukcie, vec mohla byť v primeranej lehote rozhodnutá.*“, ale včas neprijal účinné opatrenia, aby mu v tom zabránil, možno konštatovať, že svojím neefektívnym postupom spôsobil vznik zbytočných prietáhov v konaní. Okresný súd sa taktiež vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že znalecký posudok nebol predložený v stanovenej lehote.

Ústavný súd preto s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, na doterajšiu dĺžku posudzovaného konania, ale najmä na zistený neefektívny postup okresného súdu dospel k záveru, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11 Cb 20/2006 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Ústavný súd preto v súlade so svojím rozhodnutím o porušení označených práv sťažovateľky v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu (ktorého rozhodnutie z dôvodu odvolania odporcu dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť) konať bez zbytočných prietáhov, a to, pokiaľ bude v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu povinný v budúcnosti vykonať ďalšie úkony vo veci, prípadne aj len pri doručovaní rozhodnutia odvolacieho súdu účastníkom konania (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie (podobne § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, ktoré odôvodnila právnou neistotou, v ktorej sa nachádza a ktorá obmedzuje jej ekonomické správanie.

Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade prichádza do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z uvedených okolností daného prípadu ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 1 000 €, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 3 výroku nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia. Sťažovateľka si uplatnila trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 786,12 €.

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľke náhradu trov konania v sume 303,31 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti – vykonané v roku 2010) v hodnote po 120,23 € a dva režijné paušály v hodnote po 7,21 € plus 19 % DPH, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2011